

ser efter skoletid, eller om der i kommunen er grupper af børn og unge, der falder udenfor eller har andre behov end, hvad det organiserede fritidsliv tilbyder.»

I den skriftlige begrundelse, der ledsager spørgsmål nr. S 759, bemærkes, at det ud fra det ovenfor refererede svar på spørgsmål nr. S 78 ikke er muligt at vurdere, hvad der skal til, for at bestemmelsen er opfyldt. Herunder spørges mere konkret til, om tilstedeværelse af »en spejdetrop med møder hver mandag, en håndboldklub med træning to gange ugentlig eller lignende« vil være tilstrækkeligt for at opfylde forpligtelsen, eller der skal »være tilbud, der tilgodeser både behov og bredde.«

I forlængelse af det refererede svar på spørgsmål nr. S 78 bemærkes, at afgrænsningen af forpligtelsen beror på en konkret vurdering. Det kan således ikke generelt afvises, at de skitserede fritidstilbud efter omstændighederne kan opfylde kommunens forpligtelse efter servicelovens § 19.

Hvis der imidlertid i den konkrete kommune måtte være grupper af børn og unge, der falder uden for eller har andre behov end, hvad det organiserede, i eksemplet begrænsede, organiserede fritidsliv tilbyder, f.eks. grupper af børn og unge med særlige behov, kan forpligtelsen efter servicelovens § 19 ikke siges at være opfyldt.

Det bemærkes, at den endelige administrative stillingtagen til, om en kommune med de konkrete fritidstilbud lever op til forpligtelsen efter servicelovens § 19 hører under tilsynsrådet.

Svar (25/11 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

I forbindelse med den i spørgsmålet omtalte sag om en irakisk hærchefs ansøgning om opholdsret i Danmark blev der bl.a. rejst spørgsmål om, hvorledes det sikres, at ministre orienteres om udlændingesager af særlig interesse.

De overordnede principper for en sådan orientering er beskrevet i Justitsministeriets vedlagte notits af 23. oktober 2001. (Ikke optrykt her).

Som det fremgår af notitsen, tager de her omtalte principper som udgangspunkt sigte på tilfælde, hvor danske myndigheder behandler ansøgninger om opholdsret i landet.

I den forbindelse kan bemærkes – som det også fremgår af Justitsministeriets redegørelse af 1. november 2002 om hændelsesforløbet i forbindelse med sagen om Akhmed Zakaev – at Akhmed Zakaev indrejste i Danmark på russisk pas med et såkaldt Schengen-visum, og at han således allerede havde det fornødne indrejsegrundlag.

Som anført i notitsen kan der imidlertid naturligtvis også forekomme tilfælde, hvor oplysninger, som muligt nødvendiggør orientering af vedkommende minister, fremkommer mere eller mindre tilfældigt, f.eks. i forbindelse med myndighedernes behandling af andre sager, ved henvendelse fra privatpersoner eller gennem oplysninger i offentligheden. Det anføres i notitsen, at det bør tilstræbes, at sådanne oplysninger f.eks. via udlændingemyndighederne eller politiet tilgår PET med henblik på, at det nærmere kan undersøges, om der er grundlag for at orientere vedkommende minister.

Det kan i øvrigt i den forbindelse bemærkes, at det følger af Justitsministeriets bestemmelser om Politiets Efterretningstjeneste, at det påhviler chefen for efterretningstjenesten til enhver tid at holde Justitsministeriet direkte underrettet om alle forhold af betydning for landets indre sikkerhed og i det hele om alle forhold af væsentlig betydning inden for efterretningstjenestens virksomhed, herunder om alle vigtigere enkeltsager og kontakter med inden- eller udenlandske myndigheder.

For så vidt angår hændelsesforløbet i forbindelse med sagen om Akhmed Zakaev, herunder Politiets Efterretningstjenestes orientering af Justitsministeriet og Justitsministeriets håndtering

Spm. nr. S 504

Til justitsministeren (1/11 02) af:
Sandy Brinck (S):

»Vil ministeren beskrive den særlige procedure for orientering af ministeren, der blev fastlagt efter sagen med den irakiske hærchef, og redegøre for, om denne procedure er blevet fulgt i forbindelse med den tjetjenske verdenskongres i København, herunder henvendelserne fra russisk Interpol?«